

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht Düsseldorf — Wykładnia art. 63 i 65 TFUE — Uregulowanie państwa członkowskiego w dziedzinie podatku od spadków ustalające przy nabyciu nieruchomości kwotę wolną od podatku w wysokości 2 000 EUR, jeśli spadkodawca i spadkobierca mają miejsce zamieszkania w państwie trzecim, podczas gdy ta kwota wolna od podatku wynosi 500 000 EUR, jeśli spadkodawca lub spadkobierca ma miejsce zamieszkania na terytorium kraju

Sentencja

Artykuły 56 WE i 58 WE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie obowiązywaniu uregulowania państwa członkowskiego w dziedzinie obliczania podatku od spadków, które przewiduje w przypadku nabycia w drodze dziedziczenia gruntu położonego na terytorium tego państwa, jeżeli — jak w okolicznościach sprawy głównej — zmarły i nabywca spadku w chwili otwarcia spadku posiadali miejsce zamieszkania w państwie trzecim takim jak Konfederacja Szwajcarska, że kwota wolna od podatku odliczana od podstawy opodatkowania jest niższa od kwoty wolnej od podatku, jaka zostałaby przyznana, gdyby przynajmniej jeden z nich w tej samej chwili posiadał miejsce zamieszkania w rzeczonym państwie członkowskim.

(¹) Dz.U. C 174 z 16.6.2012.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 17 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Cassatie van België — Belgia) — United Antwerp Maritime Agencies (UNAMAR) NV przeciwko Navigation Maritime Bulgare

(Sprawa C-184/12) (¹)

(Konwencja rzymska o prawie właściwym dla zobowiązań umownych — Artykuł 3 i art. 7 ust. 2 — Swoboda wyboru prawa przez strony — Granice — Przepisy wymuszające swoje zastosowanie — Dyrektywa 86/653/EWG — Przedstawiciele handlowi działający na własny rachunek — Umowy sprzedaży lub kupna towarów — Rozwiązanie umowy przedstawicielstwa handlowego przez zleceniodawcę — Dokonujące transpozycji przepisy krajowe przewidujące ochronę wykraczającą poza wymogi minimalne dyrektywy i przewidujące również ochronę przedstawicieli handlowych w ramach umów świadczenia usług)

(2013/C 367/19)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hof van Cassatie van België

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: United Antwerp Maritime Agencies (UNAMAR) NV

Strona pozwana: Navigation Maritime Bulgare

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hof van Cassatie van België — Wykładnia art. 3 i art. 7 ust. 2 Konwencji o prawie właściwym dla zobowiązań umownych otwartej do podpisu w Rzymie dnia 19 czerwca 1980 r. (Dz.U. 1980, L 266, s. 1) i dyrektywy Rady 86/653/EWG z dnia 18 grudnia 1986 r. w sprawie koordynacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do przedstawicieli handlowych działających na własny rachunek (Dz.U. L 382, s. 17) — Swoboda wyboru prawa przez strony — Granice — Umowa przedstawicielstwa handlowego — Klauzula określająca prawo państwa zleceniodawcy jako prawo podlegające zastosowaniu — Sprawa zawisła przed sądem miejsca siedziby przedstawiciela handlowego

Sentencja

Artykuł 3 i art. 7 ust. 2 Konwencji o prawie właściwym dla zobowiązań umownych, otwartej do podpisu w Rzymie dnia 19 czerwca 1980 r., należy interpretować w ten sposób, że prawo państwa członkowskiego Unii Europejskiej spełniające wymogi minimalnej ochrony przewidzianej przez dyrektywę Rady 86/653/EWG z dnia 18 grudnia 1986 r. w sprawie koordynacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do przedstawicieli handlowych, wybrane przez strony dla umowy przedstawicielstwa handlowego, może zostać wyłączone przez rozpatrujący sprawę sąd innego państwa członkowskiego na rzecz *lex fori* ze względu na bezwzględnie obowiązujący charakter przepisów regulujących sytuację przedstawicieli handlowych działających na własny rachunek w porządku prawnym tego drugiego państwa członkowskiego jedynie wtedy, gdy sąd, przed którym zawisła sprawa, ustali w sposób szczegółowy, że w ramach owej transpozycji ustawodawca państwa siedziby sądu uznał za sprawę zasadniczą w rozpatrywanym porządku prawnym, by przyznać przedstawicielowi handlowemu ochronę wykraczającą poza ochronę przewidzianą w dyrektywie, biorąc w tym względzie pod uwagę charakter i cel tego rodzaju bezwzględnie obowiązujących przepisów.

(¹) Dz.U. C 200 z 7.7.2012.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 17 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta domstolen — Szwecja) — Billerud Karlsborg AB, Billerud Skärblacks AB przeciwko Naturvårdsverket

(Sprawa C-203/12) (¹)

(Dyrektywa 2003/87/WE — System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych — Kara z tytułu przekroczenia emisji — Pojęcie przekroczenia emisji — Zrównanie z niedopełnieniem obowiązku zwrotu w terminie wyznaczonym w dyrektywie ilości uprawnień wystarczającej do pokrycia emisji z poprzedniego roku — Brak możliwości zwolnienia z kary w razie posiadania niezwróconych uprawnień z wyjątkiem działania siły wyższej — Brak możliwości modyfikacji wysokości kary — Proporcjonalność)

(2013/C 367/20)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Högsta domstolen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Billerud Karlsborg AB, Billerud Skärblackska AB

Strona pozwana: Naturvårdsverket

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Högsta domstolen — Wykładnia art. 16 ust. 3 i 4 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275, s. 32) — Kary przewidziane w dyrektywie — Obowiązek zapłaty kary przez operatora, który nie zwrócił do dnia 30 kwietnia roku kalendarzowego przydziałów w ilości odpowiadającej jego emisji, nawet jeżeli wynika to z zaniedbania, błędu administracyjnego lub problemów technicznych — Ewentualna możliwość zwrotu lub obniżenia wysokości kary

Sentencja

- 1) Artykuł 16 ust. 3 i 4 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE należy interpretować w ten sposób, że nie dopuszcza on, by operator, który nie dokonał do dnia 30 kwietnia zwrotu uprawnień do emisji dwutlenku węgla odpowiadających jego emisji z roku poprzedniego, uniknął przewidzianej w tym przepisie kary finansowej z tytułu przekroczenia emisji, nawet jeżeli w tym dniu posiadał wystarczającą ilość uprawnień.
- 2) Artykuł 16 ust. 3 i 4 dyrektywy 2003/87 należy interpretować w ten sposób, że wysokość ryczałtowej kary pieniężnej przewidzianej w tych przepisach nie może ulegać modyfikacji przez sąd krajowy na podstawie zasady proporcjonalności.

(¹) Dz.U. C 184 z 23.6.2012.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 17 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundespatentgericht — Niemcy) — Sumitomo Chemical Co. Ltd przeciwko Deutsches Patent- und Markenamt

(Sprawa C-210/12) (¹)

(Prawo patentowe — Środki ochrony roślin — Dodatkowe świadectwo ochronne — Rozporządzenie (WE) nr 1610/96 — Dyrektywa 91/414/EWG — Nadzwyczajne zezwolenie na dopuszczenie do obrotu na podstawie art. 8 ust. 4 tej dyrektywy)

(2013/C 367/21)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundespatentgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Sumitomo Chemical Co. Ltd

Strona pozwana: Deutsches Patent- und Markenamt

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundespatentgericht — Wykładnia art. 3 ust. 1 lit. b) oraz art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1610/96 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lipca 1996 r. dotyczącego stworzenia dodatkowego świadectwa ochronnego dla środków ochrony roślin (Dz.U. L 198, s. 30) — Warunki otrzymania dodatkowego świadectwa — Możliwość wystawienia wspomnianego świadectwa na postawie uprzedniego zezwolenia na dopuszczenie do obrotu wydanego zgodnie z art. 8 ust. 4 dyrektywy 81/414/EWG — Substancja czynna chlotianidyna

Sentencja

- 1) Artykuł 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1610/96 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lipca 1996 r. dotyczącego stworzenia dodatkowego świadectwa ochronnego dla środków ochrony roślin należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie wydaniu dodatkowego świadectwa ochronnego dla środka ochrony roślin posiadającego nadzwyczajne zezwolenie na dopuszczenie do obrotu wydane na podstawie art. 8 ust. 4 dyrektywy Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, zmienionej dyrektywą Komisji 2005/58/WE z dnia 21 września 2005 r.
- 2) Artykuł 3 ust. 1 lit. b) i art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 1610/96 należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie temu, aby wniosek o wydanie dodatkowego świadectwa ochronnego mógł zostać złożony przed datą uzyskania przez środek ochrony roślin zezwolenia na dopuszczenie do obrotu, o którym mowa w art. 3 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia.

(¹) Dz.U. C 209 z 14.7.2012.